

Sygn. akt II CZ 38/06

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa R. W.

przeciwko J. W.

o rozwód,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 8 czerwca 2006 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 lutego 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 października 2004 r. Sąd Okręgowy rozwiązał małżeństwo stron i orzekł o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej (pkt I – III-ego wyroku), a Sąd Apelacyjny – rozpoznając apelację powoda – zmienił wyrokiem z dnia 26 września 2005 r. wyrok Sądu Okręgowego w zakresie wykonywania władzy rodzicielskiej i oddalił apelację w pozostałej części. Postanowieniem z dnia 24 lutego 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 26 września 2005 r. jako niedopuszczalną w świetle art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. W ocenie Sądu Apelacyjnego, skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o rozwód. Wyrok w sprawie o rozwód ma charakter zintegrowany i obejmuje rozstrzygnięcia obligatoryjne, do których należy m. in. rozstrzygnięcie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej.

W zażaleniu powoda podniesiono zarzut naruszenia art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. przez błędną wykładnię tego przepisu i domagano się uchylenia zaskarżonego postanowienia. W dłuższym wywodzie prawnym skarżący starał się umotywić stanowisko, zgodnie z którym de lege lata dopuszczalna jest skarga kasacyjna w przedmiocie rozstrzygnięcia o władzy rodzicielskiej w wyroku rozwodowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód nie objął skargą kasacyjną rozstrzygnięcia w części dotyczącej rozwiązania małżeństwa, a zaskarżył jedynie rozstrzygnięcie w zakresie dotyczącym wykonywania władzy rodzicielskiej (k. 573 akt sprawy). W ocenie skarżącego, niedopuszczalność skargi kasacyjnej dotyczy jedynie spraw rozwodowych sensu stricto, tj. postanowienia rozwiązującego związek małżeński, natomiast skarga kasacyjna jest dopuszczalna w przedmiocie rozstrzygnięcia o władzy rodzicielskiej.

Stanowiska takiego nie można podzielić.

Po pierwsze, wbrew sugestii skarżącego, pojęcie „sprawa o rozwód” w rozumieniu art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. należy ujmować szerzej, a więc nie tylko w odniesieniu do samego rozstrzygnięcia o rozwiązaniu małżeństwa, ale także w zakresie materii prawnych rozstrzyganych obligatoryjnie w wyroku rozwodowym,

w tym - także w zakresie władzy rodzicielskiej (art. 58 § 1 k.r.o.). Jeżeli wyrokiem Sądu Apelacyjnego zmieniono tylko rozstrzygnięcie w przedmiocie władzy rodzicielskiej (pkt 1 wyroku), to wyrok rozwodowy w tym zakresie ma być samodzielny, przy czym sprawa nie traci charakteru „sprawy o rozwód” w rozumieniu art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c.

Po drugie, w świetle art. 519¹ § 2 k.p.c. w sprawach z zakresu prawa rodzinnego, opiekuńczego i kurateli skarga kasacyjna przysługuje jedynie w sprawach wyraźnie wymienionych w tym przepisie. Przepis ten nie wspomina o sprawach dotyczących władzy rodzicielskiej. Z systemowego punktu widzenia trudno byłoby przyjąć taką interpretację, zgodnie z którą dopuszczalna byłaby skarga kasacyjna od wyroku rozwodowego w przedmiocie rozstrzygnięcia o władzy rodzicielskiej przy jednoczesnej konstatacji jej niedopuszczalności w razie orzeczenia o tejże władzy w postępowaniu nieprocesowym.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. oddalił zażalenie powoda jako niezasadne.